



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani,
Chronicon Ecclesiae Graecae**

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

3 De puerorum decimatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

κεφ. ζ. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἔρχόμενοι ὅπερ τῆς Θλίψεως τῆς μεγάλης¹ καὶ ἐπελυ-
ναν τὰς σολᾶς αὐλῶν, καὶ ἐλύσκαν τὰς σολᾶς αὐλῶν ἐν τῷ αἴματι² αἵρεται.

Ἐπὶ διδόσαι τῷ ἑτερον Φόρον. Οὕτω γενέθματε ἐξέρχεται πο-
ρεύεται εἰς τὸν πόλεμον, εἰώθασι διδόναι γενέθματα ἐνεκαὶ ἀρτίκη πρέ-
σβιτος, ταῦτας ζωοτροφίαν τῶν σφαπιῶν. Τόπον ἢ τὸ δόσιμον σπέ-
ρματος διδόναι, ἀλλὰ ὡς τόχει τῷ σφαλμάτᾳ, ταπεῖται, πολὺ μίαν
μνᾶν, ποτὲ ἢ δέκα σολδία, ποτὲ ἢ καὶ τλεῖσιν τὴν δέκα σολδίων. Καὶ
πάλιν ω̄ πάντες οἱ οἶκοι διδόσασι ὄρμοίως ἐν τάτῳ τῷ Φόρῳ, ὥσπερ
ἐν τῷ περίτῳ Φόρῳ, ὅτι ἐν σκεπάνῳ τῷ Φόρῳ τλεῖσιν καὶ πλαχοὶ τὸν
αὐλὸν σφαλμὸν διδόσασι· ἐν δὲ τάτῳ τῷ τλεσανάζοντι Φόρῳ, τὸ καὶ δύ-
ναμιν διδόσασι ἕκαστος. Εἴπι διδόσασι τῷ ἑτερον γενέτος, ταπεῖται,
Βασιλικοὶ ἀνθρώποι σέλλονται συλλέγεντες Φόρος τῶν Χριστιανῶν·
ὅπερ ἀν τῷδε οὐται οἱ κατοικεῖτες Χριστιανοὶ ἐν σκεπᾷ τῇ ὁδῷ, διδόσα-
σι τὰς προφατὰς τοῖς Βασιλικοῖς αὐδράσι. Καὶ ταῦτα τοῖς Φόροις.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ τῶν δεκατισμῶν τῶν παιδῶν.

Οἱ δεκατισμὸς τῶν παιδῶν γίγνεται ἔχει. Εἴναι τῷ καιρῷ, ἐν φεγγίᾳ³ ηρίθμησεν ἐν ἐκάστῃ πόλει τῷ Σωτηρίῳ τὰς οἰκιες, οἱ σπέλουσεν ἀνὰ τέτταρες ἐπη λαμβάνειν ἐνεπαί-
δα, Διπλά δέκα οἰκιαν χάριν λόγγον. Ήσουν τότε ἐν μία πόλει ἐκατόν οἶ-
κοι, ἔλασσεν σκέδενα δεκαδῶν οἰκιαν, ἐνα παιδία ἐξ ἐκάστης δεκαδος. Πάλιν μὲν τέτταρες ἐπη λαβούν ἐπεργασίαν δέκα παιδία, σκέδενα δεκαδῶν οἰκιαν,
ταπεῖται, σκέδενα δέκα περίτῳ οἰκιαν, καὶ σκέδενα δέκα περίτῳ οἰκιαν, ὥσπερ
τῶν τεωσάρων ἐτῶν. Καὶ γάρ ταῦτα τέτταρες ἐπη λαμβάνεται, ἔως
ἀν τηληρωθῆσι δεκάκις ἐκατόν οἶκοι. Καὶ τότε πάλιν ἀρχονται λαμ-
βάνειν σκέδενα δέκα περίτῳ οἰκιαν. Εἴως δὲ ἐπιτρέψαι ἀντὶς εἰς τὸν περίτον
οἶκον, παρέρχεται περιστρέψινται ἐπη. Καὶ μὲν περιστρέψινται ἐπη πάλιν
Σπιτιρέφαται εἰς τὸν περίτον οἶκον. Καὶ τὸν αὐτὸν περίτον πειθοῦνται ταῦτα
τὰς λοιπὰς οἰκιας, καὶ πόλεις. Εἰτι δὲ ἐπεργασίαν τοῦ περίποτον αἰδικίας,
ταῦτα τὸ συλλέγεντες παιδία. Ταῦτα, ὅπερ οἱ ἀρχοντες ἐξέρχονται) περι-

γ

nes in Apocalypsi cap. vii. mentionem facit, dicens: Hi sunt qui venerunt è tribulatione magna, & laverunt stolas suas, & sanguine agni cande fecerunt.

Insuper etiam aliud solvunt vestigia Græci. Quando copiæ militares in bellum proficiscuntur, tum illi ad comparandum panem & carnem, hoc est, commeatum militare pecuniam illis erogare solent. Sumptus autem hi, qui in milites impenduntur, non semper sunt idem & æquales, sed pro numero militum & accrescunt & decrescunt, id est, interdum minam unam, aliquando solidos decem, aliquando & amplius solvunt. Prætereà non omnes domus, sicut in primo censu fiebat, æqualiter pendunt. Ibi enim omnes capitibus censemur, & tum divites, tum pauperes eandem summam numerare coguntur, in hoc verò superaccèidente tributo, quantitatis facultatum cujusque habetur ratio. Insuper etiam aliud debitum exsolvent, hoc est, quando ministri Imperatorii ad tributa Christianorum colligenda alegantur, Christiani in illâ, per quam tendunt, viâ habitantes, necessaria ipsis suppeditare coguntur. Et tantum de tributo.

CAPUT III.

D E

Decimatione liberorum.

Decimatio liberorum sequentem ad modum peragitur. Cum olim Turca Græcos dominio suo subjecisset, omnes illico in urbis & in pagis domos numerari curavit; jussitque, ut elapso quovis quadriennio è domibus decem unus puer auferretur. Exempli gratiâ. Fuerunt tum fortè in civitate quadam centum domus, accepit igitur è decem domuum decadibus, è qualibet decade unum puerum. Quatuor alij annis præterlapsis, è domo contiguâ, hoc est, quæ primæ ordine succedit, non autem illa quæ ante annos quatuor filium præbuit, alios decem pueros eripuerunt. Atque sic per intervalla quatuor annorum decimas colligunt, quoad collectio è centum domibus decies conficiatur; quo facto, denuò à primâ domo initium faciunt. Prusquam autem ad illam, unde primâ omnium decimatio fieri cœpta est, domum perveniant, quadraginta annorum effluit tempus. Et hunc ipsum morem modumque in omnibus domibus, pagis & urbis

C 2

bus

Ἐβαπτίσεις τὸ συλλέγειν ἡγετούσι ταῖδας, διπλὸν τῆς τε Γεγμένης ἐπιρχήσ-
ας, ἐξ οὗ ἔξεστιν αὐτοῖς συλλέγειν παιδας, παρερχόμενοι τῆς οὐδεὶς ἕσω
τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, οὔτε γάντι παιδας ἔμφατον εἰς τὴν οὐδεῖς, κρατεῖσιν ἔξω
Ἐδεκαποτεροῦ, λέγοντες· Οὕτοιοι παιδες θηρευμα ἡμῶν εἰσί· Εἴ τοι δὲ
τόχωστι πίνεις παιδες αὐταπειζόνταν αὐτοὺς κρατηθέντων ὅπερ τὸ Φε-
λομένων οἴκων τῷ μελλούσιν δύναται παιδας, τότε γένεται ἔτερον παιδαθέ-
λγοι λαμβάνειν εὖτε σκεπνής δύναται, σκέπη τούτου ἐκένου οἷς ήν οἱ παιδεῖς Θεοί,
διόπι τόποι έξεστιν σκεπνοις δύο παιδας λαμβάνειν εὖτε οἵκη, εν τῷ αὐτῷ
ἔτει. Καὶ τοτε ἔνεκα, οἵκην ακέστωσιν οἱ πατέρες τὸ παιδῶν, οἵπερ οὐδεχοντού-
σι τοις αὐτοῖς παιδας, περὶ τοῦ ἐλθεῖν τοὺς ἀρχοντας, κρύπτεσθαι τὰς
ταῖδας αὐτῶν, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν, οἱ δὲ στοιχοῖς μετάλων ἀρχόν-
των τῷ Ταρηῶν, οἵπερ οἱ ἀρχοντες τῷ Ταρηῶν εἰσι Φίλοι τῷ Εὐλόγῳ οἱ
τολείοντες, Ιατροί τοις παιδασι διδόσαντας τὰς παιδας αὐτῶν. Εὐτοτε δὲ
Φεύγοντες μόνοι οἱ παιδες εἰς τὰ ἔρη, καὶ οἱ ἀρχοντες κρεμάζοντιν ητούν
μητέρες τὸ παιδός, ητούν πατέρες αὐτών, καὶ θηρευτούν σκεπνάτος ἔως
θανάτου. Καὶ οταν ακέστωσιν οἱ ταῖδες, οἵπερ πιμαρτύροντας τὰς γονεῖς αὐτῶν,
αὐτοὶ οἱ παιδες ἐκποιῶνται ἀρχοντας, καὶ προσεδίδονται. Εὐτοτε δὲ διατο-
θηκόντων οἱ γονεῖς τῶν παιδῶν ὅπερ τῆς θηρευτικής, ἔνεκα τῶν παιδῶν αὐ-
τῶν. Καὶ παῦτα μὲν δὴ τοῖς τῶν παιδῶν.

ΚΕΦΑΛ. Δ.

Περὶ τῆς τεσσαρεγκοστῆς τοῦ πάσχα.

Ἐγχειρίδιον οἱ Εὐλόγοι περὶ τεσσαρεγκοστῆς τοῦ πάσχα. Ητούν
τῇ καλεῖται μεταξίλη ηγία τεσσαρεγκοστή, Ιατροί, πατέρες παιδαρίουν τα-
οκίων ημέρας περὶ τοῦ πάσχα Νηστεῖσοι δὲ τῇ ηγίᾳ τεσσαρεγ-
κοστῆ, Ξηροφαγεύντες, ἔνεκα τῆς σωρώσεως τοῦ Χειροτονίου, καὶ τὸ δεκατο-
μήν τῆς ψυχῆς. Ιατροί, ὥσπερ οἱ ἀνθρώποι διδόσαντες δεκατονταῖς Βαπτίσεις
ἔνεκα τῆς πεντεκοσίας αὐτῶν, γάτως ἐπερόσταξεν ηγία ηγία οἰκυμενική
σύνοδος περὶ τῆς Νικαίας, ιητεῖσεν ἔνεκα τῆς ψυχῆς μίαν ημέραν
αὐτὰ δέκα ημέρας ὄλγης τοῦ ηγίαν, τοῖς δέκατοις τῆς ψυχῆς περιπολοῦσι τοῦ πάσχα.
περὶ τοῦ Θεού. Ιατροί δεκατονταῖς ψυχῆς διδόναται τῷ Θεῷ ὥσπερ ὁδε.

251

bus observant. Datur etiam alius iusitiae processus in colligendis pueris. Quando præfecti ab imperatore ad colligendum è designata sibi provinciâ pueros emituntur, & intra provinciæ illius, in qua delectum facere ipsis permisum est, terminos iter faciunt, quos cunque in viâ pueros offenderint, rapiunt, in decimarum rationes illos nequaquam referentes, sed dicentes: Pueri hi præda nostra sunt. Quòd si verò inter illos per vim in viâ iusitie prehensos aliquem ex illis ædibus, quas filium extradere ordo tetigit, inveniri contingat, alium è domo illâ minimè depositum, cò quod domum aliquam anno uno duobus orbare filiis prohibitum sit. Hanc ob causam quando parentes præfectos illos delectui habendo destinatos adventare audiunt, antequam adsint, liberos suos, alii quidem in montibus, alii verò in aulis magnorum Turcicorum dynastarum (hi enim plurimi cum Græcis sovent amicitias) abscondunt, postea eosdem ad se inde recipientes. Non raro etiam usu venit, ut filii ipsimet soli in montes confugiant, at tum hi loco filii ipsum patrem aut matrem arripiunt, & illos ad mortem etiam usque affligunt. Liberi verò, audientes, quod parentes ipsorum miserè cruciantur, ipsis sponte suâ accurrentes fesse dedunt. Interdum etiam parentes ex doloribus illis, quos pro filiis sustinueré, exspirant. Et hæc tenus de pueris.

C A P U T IV.

D E

Quadragesima Paschali.

Quartuor Quadragesimas singulis annis Græci observant. Prima vocatur magna sanctaque Quadragesima. Hæc durat dies, qui festum Paschatis proximè præcedunt, quadraginta octo. Jejunium verò, quod sancto hoc quadragesimali tempore præstant, in eo consistit, quod arido vicitent, & hoc propter Christi crucifixionem & animæ decimationem. hoc est: sicuti homines ex facultatum abundantia regi suo decimas solvunt: sic quoque primum, sanctum & universale concilium Nicææ celebratum, decimationis animæ causa apud Deum, sancivit, ut per integrum annum, quovis decem dierum interstitio, unum diem jejni animæ causa transigeremus; hoc appellitant decimam animæ Deo offerre, Ita hoc loco. Trecenti sexaginta quinque dies

C 3